А. П. Г.

Горлѣця –

Дурилица

Стихомъ написавъ

А. П. Г.

Горѣлиця-

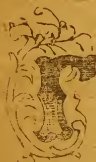
ЧЕТВЕРТОЕ ИЗДАНІЕ.

Дурилиця.

Коломыя 1909.
Черенками и накладомъ М. Бѣлоуса

ОРѢЛИЩЕ-дурѣлище
Кобы ты пропала!
Налялась намъ по-за шкôру,
Горячого сала!

Якъ не будемъ, братя, пити,
Будемо щастливî,
Богъ полюбитъ, добрî люди
Будутъ намъ жичливî.

Якъ не будемъ, братя, пити,
Будемо здоровî,
Будемъ добре, красно жити,
Та по Божой воли.

Якъ не будемъ, братя, пити,
Будемо богатî,
Въ господарствѣ майна повно,
И супокôй въ хатѣ.

Піякъ муситъ бѣдувати,
У бѣдѣ терпѣти;
Неразъ тяжко хорувати,
Та зъ голоду млѣти.

Бересь его дыхавиця,
Скоро ся старѣе,
Трясутъ му ся руки, ноги...
А ôттакъ дурѣе.

Ой добре то кажутъ люди:
„Хочешь щасливъ жити,
Статкуй, працюй, моли Бога,
Тай перестань пити“.

Но пяниця, негôдниця,
На се не зважае,
Все що мае, въ корчму несе,
Гараздъ пропивае.

Пропье волы, обороги,
Весь красный добытокъ,
Отцѣвъ працю — кервавицю
Дае за напитокъ.

Хата паде, а докола
Повалились плоты,
А пяниця не бере ся
До працѣ — роботы.

Чи то свято, пôстъ, крестины,
Весѣлье охоче,
То пяниця сивухую,
Все зубы полоче.

Неразъ въ корчмѣ пяный ляже
Пôдъ лаву, либъ грубу
Тамъ-то ему песъ, щобы здоровъ
Лиже ему губу.

А якъ его не псы лижутъ,
То другѝ людиска
Добре набютъ и выкинутъ
Зъ корчмы на смѣтиска.

Безъ чуприны, — обдертого,
Зъ корчмы виганяютъ,
Ба й ще юха полѣе ся...
Такъ пяницѣ маютъ.

Отъ видите, добрî люди,
Якій то пяниця;
Голый, якъ быкъ — дурный, якъ цапъ,
Подранî лиця.

Збещещеный и зганьбленый
Тягне ся до дому;
Жѣнка, дѣти страхаются,
Мовь Божого грому.

Голî, босî и нужденнî
Съ марными лицями,
Пищутъ, плачутъ, пôдъ чужими
Дверми та плотами.

А пяниця самъ зъ розпуки,
Себе клене, лае!
„Нема“ каже „кого бити“..
И самъ ся вѣшае.

Вся розпуста, всѣ злодѣйства,
Всѣ грѣхи на свѣтѣ,
Плынутъ зъ пянства. губятъ душу
У пеклѣ на вѣки.

Черезъ пянство и лѣнивство
Люденьки бѣдуютъ,
Працевитî и тверезî,
Въ щастю гараздуютъ.

Бо якъ бѣда тверезому
Зачне допѣкати,
То ôнъ зôтхне.., гляне въ небо,.
До Божои Мати.

Божа Мати съ ангелами
И съ всѣми святыми,
Просить Бога о благодать
За дѣтьми своими.

За то добрî и тверезî,
Жадныхъ бѣдъ не знаютъ,
Они въ щастю, чи въ нещастю
Лишь въ Бога вповаютъ.

И вже заразъ зъ ласки Божой
Лекше въ свѣтѣ жити,
Тверезому, побожному,
Хотьбы прибѣдити.

Нехай счезне геть піянство
Мерзене на вѣки,
А мы жіймо по божому,
Тихо безъ публѣки.

Ой щобы мы поки свѣта
Сивухи не знали,
То-бы мы ту и по смерти,
Рай — утѣху мали.

Мѣсто въ корчмѣ при горѣвцѣ
Розумъ морочити,
Лучше чогось полезного
Въ „Читальни“ учути.

Кто зове ся христяниномъ,
Русске сердце носитъ,
Най тверезôсть запровадитъ
Науку голоситъ.

Позволь Боже, всю громаду
Тверезу узрѣти,
Най не кленутъ рôднымъ батькамъ
Рôдненькіи дѣти.

Позволь Боже, щобъ громада
Тверезою стала,
Грунта свои не тратила,
Часъ не марновала.

Ой батеньку! ой ненечко!
Покажѣтъ дорогу,
Якъ тверезо вашимъ дѣтямъ,
Послужити Богу.

Шлѣтъ ихъ въ церковь, шлѣтъ ихъ въ школу,
Бога пôзнавати;
Тамъ навчутъ ся всего добра,
И не буде страты.

Держѣтъ добре дѣтей въ рукахъ
Не вчѣтъ дармовати,
Лишь при щирой працѣ — мольбѣ,
Будутъ гараздъ мати...

Стережѣтъ ся всѣ горѣлки;
Не робѣтъ на жида,
Ôнъ у шовкахъ, вы въ лахманахъ,
Не встыдъ же то? — не огида?!

Вы молодцѣ, якъ стоите,
Богомъ закленѣтъ ся,
И горѣлки, той дурѣйки,
На вѣки зречѣтъ ся.

Лучше о тôмъ подумайте,
Якъ бы добре жити...
Въ церковь, въ школу, до читальнѣ
Все треба спѣшити.

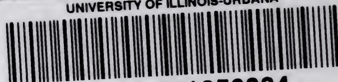
А. П. Г.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
3 0112 071056334